

Justitsministeren: Dertil skal jeg bemærke, at der dog synes at være en væsentlig Forskjel mellem de to Sager, som det ærede Medlem nys bragte paa Bane: den finansielle Afgjøvelse, forsaavidt der virkelig for Alvor kan blive Tale derom, og et saadant til de private Forhold grændsende Anliggende, som Brandforsikringsvæsenet, saaledes som det ogsaa nylig blev skildret, idet Spørgsmaalet om et Repræsentantskab for Skibstæbernes Brandforsikring blev bragt paa Bane. Naar det ærede Medlem hytrede, at Islanderne ønske at have saa lidt tilfælles med Kongeriget som muligt, saa turde dette dog være et noget stærkt Udtryk for den Idee, som adskillige Islandere have faaet, at nemlig deres Domainesforhold under den kongerigske Bestyrelse have udviklet sig paa en mindre gunstig Maade, Noget, som Commissionens Arbejde vistnok vil frembyde Materiale nok til at kunne betegne som en Viltsfarelse. Der kan naturligvis fra Ministeriets Side ikke have den mindste Indvending imod, at Sagen underkastes Drøftelse af et Udvalg; men naar der er tale om at udsætte Sagen, indtil det finansielle Forhold imellem Island og Kongeriget er ordnet, saa turde det dog være en altfor sørgelig Udsættelse af denne Sag, der jo, som nys fremhævet af en æret Taler, har staaet paa i meget lang Tid; og jeg skal gjen-tagende minde om den Udsigt, der er givet Islanderne til at faae denne Sag ordnet. Af Motiverne fremgaaer det temmelig klart, at man ikke under hele denne Sags Forberedelse har været sig bevidst, at Sagen trængte til Lovgivningsmagtens Bistand; det er en Betragtning, der først senere er kommen frem, men hvis Rigtighed jeg for min Deel ganske deler. Det vil sees, at man først havde paa-tænkt at ordne Sagen ad administrativ Ve.

Sonne: Den ærede første Taler fremhævede en Omstændighed, som forekommer mig at kunne have nogen Indflydelse, idet det jo ikke kan være uden Betydning, hvorledes de lokale Forhold der paa Stedet ere, og navnlig hvorledes Brandvæsenet er indrettet, om der er

Sprøiter, Brandcorps' osv. Jeg forestiller mig, at det er en lille By, hvor Bygningerne, som alt bemærket af den ærede Minister, ligge spredte, og det vilde da vistnok være noget meget Bæsentligt, om der er et nogenlunde ordnet Brandvæsen; thi naar Bygningerne ligge spredte, saa vil det dog, selv om de ere mindre helbigt opførte, ved hensigtsmæssige Foranstaltninger snart tilveiebringes Slutning, hvis Ubebrand opstaaer, og jeg skulde derfor tillade mig hderligere at fremhæve det Spørgsmaal, som den ærede første Taler i saa Henseende bragte paa Bane.

Justitsministeren: Jeg beklager, at jeg ikke vil være istand til nærmere at oplyse dette Punkt. Den eneste Lovbestemmelse, der er mig bekendt angaaende disse Forhold, er en Anordning eller Placat af 1839, der imidlertid ingenlunde indeholder vidtgaaende Bestemmelser om Bygningsvæsenet. At der forøvrigt er Sprøiter i Reykjavik, kan vel neppe bevies, men jeg har ikke haft Leilighed til at erfare, hvorvidt et Brandcorps er oprettet. Forøvrigt skal jeg tillade mig at minde om, hvad jeg allerede tidligere har antydet, at man, under alle de foregaaende Forhandlinger om denne Sag har, om end ikke stillet det som en Betingelse, saa dog er gaaet ud fra den Forudsætning, at en Bygningslov vil blive udarbejdet for Reykjavik; men en saadan vil jo først kunne fremkomme seent, idet Altinget kun samles hvert andet Aar, ligesom jo ogsaa Correspondancen frem og tilbage forsinkes det Slags Sager i en overordentlig Grad. Men, som sagt, jeg vilde finde det meget beklageligt for Reykjaviks Behøere, om det af dem saalænge nærede Haab skulde blive skuffet, og den Sag, hvorom det nærværende Lovudkast handler, blive forsinket eller udsat, indtil en saadan Bygningslov kommer istand, i hvilken Henseende det Fornødne imidlertid skal blive indledet med vedkommende Autoriteter.

Bjerring: Det er ganske vist, som den høitærede Minister gjorde opmærksom paa, at